

[Atli Dam]

jeg, og jeg beklager faktisk også, at man ikke mere bruger – ja, det kan jeg notere mig i dag, for det var i går aftes, vi havde sankthans – at sende visse personer til Bloksbjerg eller også brænde dem på bålet. Men det er altså også opgivet her i landet, kan jeg forstå.

Er det sandsynligt, at det er en bekymring eller en saglig hensyntagen til den almindelige færings velfærd og fremtid, der ligger som baggrund for det, der bliver skrevet og sagt i denne sag? Jeg tror ikke på det. Jeg tror mere, det er det, at vi jo alle sammen siges eller menes at have indbygget en lille fascistoid eller racistoid djævel i os selv, som skal kildres en gang imellem.

Dette med at spekulere i forfølgelse af andre nationaliteter, specielt dem, der ikke er umiddelbare naboer, eller at mistænkeliggøre »fejlfarvede« har nu kørt længe og specielt i denne situation, hvor vi igen har etniske uroligheder i Europa, ja, endda krig, men den går ikke længere. Fremskridtspartiet er begyndt at tabe stemmer på den politik. Solidariteten er måske ved at finde vej tilbage, således at det ikke er så givende længere at forfølge mennesker på grund af hudfarve, nationalitet, politisk system osv.

Så det er nok gefundenes Fressen med færingerne i økonomiske vanskeligheder. Nu kan man rigtig gebærde sig om uansvarlighed, korruption osv. Man ved, det er forkert, man ved, at man skader færøsk økonomi og færøsk kreditværdighed, ja, den almindelige færing, men man fremturer. Færing er jo faktisk ikke fejlfarvede, de ligner næsten danskere, og de, der har boet her i nogle år, de opfører sig sandsynligvis stort set som danskere, men det er åbenbart alligevel anvendeligt at oparbejde nogle aggressioner.

Jeg fulgte debatten om Bornholms situation og bemærkede specielt Fremskridtspartiets kritik af det manglende omfang, som hjælpen til Bornholm havde. Der var ingen ende på velviljen, ja, øen burde endda omdannes til en skattefri zone. Alt sammen naturligt, fordi fiskeriet i Østersøen over en 2-3-årig periode var slået fejl.

Fiskeriet omkring Færøerne er også slået fejl, og fiskeriet er som bekendt overalt bortset fra i Barentshavet i dybtgående krise ressourcemeæssigt og prismæssigt. Men det har ingen relevans i denne sammenhæng. Her gælder det om at mistænkeliggøre alle mulige mennesker.

I den sidste ordførertale blev atter Atlantic Airways' forhold bragt på bane. Jeg kunne tænke mig, at vedkommende ordfører også havde bedt om Maersk Airs regnskaber. Ville det have været muligt at få dem fremlagt i Folketinget? Jeg tør næsten lægge hovedet på blokken for, at der er et kæmpestort underskud ved beflyvning af Færøerne.

Vi er før blevet ført bag lyset, fordi vi ikke måtte se Maersk Airs regnskaber. Det var i de første 5-6 år af 1980'erne, hvor man år efter år søgte om prisforhøjelser for ruten til Færøerne, fordi man påstod, at man havde underskud. Vi fik så et samarbejde med en gæv dansker, som hedder Ingolf Nielsen, men som faktisk blev slagtet af Maersk Air. Og den sag i Sø- og Handelsretten afslørede, at Maersk Air i alle de år havde ført os bag lyset og ikke havde et underskud, men et overskud på 30 mio. kr. på at beflyve Færøerne.

Så jeg synes, man skulle undersøge tingene en lille smule mere, før man begynder at optræde.

I dag kører Maersk Air med underskud. Men fru Kirsten Jacobsen tør alligevel påstå, at man kunne beflyve Færøerne tilfredsstillende. Der er ingen færinger, der har været tilfreds med beflyvningen af Færøerne. Færøerne har været stedbarn i den sammenhæng i alle årene og er det fortsat. Men vi skal nok klare den affære, og jeg vil anbefale fru Kirsten Jacobsen – jeg mener næsten, at Folketinget burde sætte det som en betingelse, når hun nu skal op til Færøerne igen – at hun prøver at flyve med Atlantic Airways. Så får hun i hvert fald service.

Jeg beklager, at jeg bruger Folketingets tid her. Det, der er sagt, er i og for sig ret usagligt; man kunne tilbagevise langt de fleste af de påstande, der er fremsat.

På det saglige plan vil jeg sige om selve det, at vi har fået en ny aftale mellem landsstyret og regeringen, at det er positivt. Det er et skridt i den positive retning. Men jeg er bange for, at skaden er sket, for vi tog forkert fat på problemet den 6. oktober. Jeg var selv med til at lave den aftale, og jeg følte faktisk, at jeg sad med en revolver for brystet; jeg havde ikke noget valg. Men vi greb det forkert an; vi baserede os for meget på teorier osv. uden at koncentrere os om de ting, som vi mangler på Færøerne. Vi har f.eks. ingen kreditformidlingslov for Færø-